

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmæ Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De his quæ dant occasionem auaritiæ. Pars III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46161)

de legitur Tobia 3. Nunquam cum ludentibus miscui me, nec cum his qui in leuitate ambulant participē me prābui. Cauere etiam debet homo ne locet taxillos, vel alia ad ludū necessaria. Sicut enim valde malus reputaretur, qui alicui scelerato gladiū locāret, vnde aliquem sanctū virū interficere deberet: sic valde malus reputatur qui locat taxillos, si credat eorū occasione Deū esse blasphemandū, & quasi crucifigendū. Illi etiam nō videntur omnino esse innocentes, qui in domibus propriis permittunt inferri domino suo contumelias infinitas, & non prohibent, cum tamen possint prohibere.

De his quæ dant occasionem auaritiæ. PARS III.

Dicō de speciebus auaritiæ, dicendum est de his quæ dant occasionē auaritiæ, quæ sunt sex. Primū est familiaritas cupidōrū & auarorū. Sicut enim carbones viui carbonē mortuū accendūt si eis immisceatur: sic diuites verbis & exēplis igne cupiditatis igniti familiares suos inflāmant ad eā. vnde Eccle. 13. Qui tetigerit picē, inquinabitur ab ea: & qui cōmunicauerit superbo, induet superbiam. Et subditur: Ditioni te ne socius fueris. ad idē facit quod dicit Sen. Vnū exemplū auaritiæ vel luxuriæ multum mali facit. Vicinus diues cupiditatē irritat. Secūdū est, cōsideratio diuitiarum. Ideō dicitur Prouerb. 23. Ne erigas oculos ad opes quas habere non potes. Tertium, q̄ homo attēdit in diuitiis illa solū per quæ possunt videri pretiosa: ea verō per quæ in veritate contēptibiles sunt, nō attēdit: sicut fugacitatē earū, & similia. vnde Greg. Ideō temporalia diligūt, quia quām fugitiua sint nō attēdūt. Quartū est, amor mūdānæ gloriæ. vnde talibus qui diuitias amāt, quia vidēt gloriam mundanā eis annexā, primo prædicandū esset de contēptu mūdānæ gloriæ, quām de cōtemptu diuitiarū. Securis enim prædicationis ad radicem malitię ponēda est. Quintū est amor filiorū talibus qui diuitias amant. Propter amorē filiorū ostendēdū esset in prædicatione, q̄ hoc nō sit amare filiū, sed potius odire, diuitias ei male cōgregare. Ostendēdū etiā esset in prædicatione quām duri sint filij patribus defunctis. Ad ostendēdū verō q̄ nō sit amor, sed potius odiū filiis male congregata relinquere, potest induci tale exēplum. Erat quidam vsurarius habens duos filios, quorū alter nō lens succedere patri in male acquisitis, factus est eremita. Alius verō volens succedere patri in male acquisitis, factus est eremita. Et mortuo patre, ei successit. Et pōst nō multū tempus ipse etiam decessit. Cum autem nuntiatum esset eremite de morte patris & fratris doluit valde, credens eos damnatos esse. Et cum rogasset do-

minum vt reuelaret ei statum eorū, raptus est, & in infernū de-
ctus, & non inueniebat ibi eos. Sed ad vltimum exierunt de quo-
dum puteo in flamma, primo pater, deinde filius mordētes se &
litigantes adinuicem patre dicente filio. Maledictus sis tu, qui
pro te vsurarius fui. filius autem ecōtrario dicebat, Imō maledi-
ctus sis tu, quia nisi iniuste acquiuisisses, ego non retinuissem in-
iuste, nec dānatus fuisset. Sextum est hoc quod homo sibi lon-
gam vitam promittit. De qua promissione dicitur Ec. 29. Repre-
missio nequissima multos perdidit. Talis erat ille cui dixit do-
minus: Stulte, hac nocte animam tuam repetent à te.

De remedijs contra Auaritiam.

P A R S IIII.

DICTO de his que dant occasionem avaritię, dicendum est de
remedijs contra avaritiã. De quibus sufficiat ponere octo.
¶ Primum est, mortis consideratio. Hoc remediū insinuat Hiero-
ny. in magno prologo Biblię, in fine dicens: Facile contemnit
omnia qui se semper cogitat esse moriturum. Sicut iumenta
defendūt ab importunitate muscarū cauda sua, & aues, & pisces
cauda sua regunt se: sic homo consideratione finis, scilicet mor-
ti, defendit se ab avaritia, & etiã à ceteris vitijs, & regit se in mo-
do isto. Vnde Iob 12. Interroga iumenta, & docebūt te: & volu-
taria cęli, & indicabunt tibi. Mors quasi ad oculū demonstrat
tempribilia esse quęcunq; quærūtur in hoc mundo, scilicet de-
licias, diuitias, & gloriam, & vanum esse laborem eorum qui
libus intendunt. Labor quærantium diuitias vanus ostenditur
quum homo nudus in terrã reuertitur. Labor quærentiū de-
cias vanus ostenditur, quando corpus nutritum in delicijs ve-
mibus esca datur. Tunc enim apparet eos quasi coquos vermis
fuisse, qui delicatē vixerunt: escam enim vermibus preparau-
runt. Mira insania. Erubesceret aliquis & indignaretur coquus
esse vnus comitis, & non dedignatur esse coquus vermium.
Labor etiã eorū qui quærunt esse super alios, vanus ostendit-
ur, quādo ille qui volebat esse super alios, sub terra ponitur,
& iumentis cōculcatur. Ad hoc potest referri illud quod legitur
Eccl. 11. Homo meminisse debet tenebrosi temporis, & dicitur
multorum: qui cūm venerit, vanitatis arguentur pręterita. &
cūdum remedium est, consideratio Dominicę paupertatis, vt
de Bern. Magna siquidē est abusio, & nimis magna, quod dicitur
velit fieri vermiculus vilis, pro quo Deus maiestatis & domini-
sabaoth pauper fieri voluit. & Then. 3. Recordare paupertatis
meę, & transgressionis absynthij & fellis. ¶ Tertium remedium
est, cōsideratio periculi, in quo sumus. Et insinuat nobis illud